अच्छेद्यः शस्त्रसंपातैरुपायैर्व्वहुभिः सदा। एतस्मान्न निवर्त्तन्ते मर्त्याः प्राकृतबुद्धयः।
इमं हत्वा मनुष्येन्द्रमिदमस्माद्धराम्यहं। चोरयित्वा धनमिदं हरिष्येऽभ्यो ददाम्यहं।
निर्भर्त्स्यैनमिमं शान्तं हरिष्यामि धनं बली। इत्यादिव्याकुला मूर्खा यतन्ते प्राणिपीडनं।
अस्यैव दुःखमूलस्य संसारस्य सदा हरिः। भेषजं सर्व्वथा देवः शङ्खचक्रगदाधरः।
आदिदेवः पुराणात्मा आत्मा ब्रह्मविदां सदा। ते वयं सर्व्वयत्नेन द्रक्ष्यामः सर्व्वथा हरिं। १४९५
इत्थं पिशाचौ भाषन्तौ प्रादुरास्तां हरेः पुरः।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि कैलासयात्रायां सप्तत्यधिकद्विशततोऽध्यायः॥ २७०॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः स भगवान् विष्णुः पिशाचौ मांसभक्षकौ। ददर्शाथ महाघोरौ दीपिकाधारिणौ हरिः।
विलोकयाञ्चक्रतुस्तौ पिशाचौ देवकीसुतं। स्थितं सुखासने विष्णुं दृष्ट्वा लोकेश्वरेश्वरं।
तौ च गत्वा समुद्देशं पिशाचौ केशवस्य ह। ततस्तावूचतुर्विष्णुमन्तरीकृत्य केशवं।
कौ भवान् कस्य वा मर्त्य कुतश्चागम्यते त्वया। किमर्थमिह संप्राप्तो वने घोरे मृगाकुले। १४९१०
निर्म्मनुष्ये दीपिवृते पिशाचगणसेविते। श्वापदैः सेव्यमाने च विपिने व्याघ्रसंकुले।
सुकुमारोऽनवद्याङ्गः साक्षाद्विष्णुरिवापरः। पद्मपत्रेक्षणः श्यामः पद्माभः श्रीपतिः स्वयं।
अस्मत्प्रीतिकरः साक्षात् प्राप्तो विष्णुरिवापरः। देवो वा यदि वा यक्षो गन्धर्व्वः किन्नरोऽपि वा।
इन्द्रो वा धनदो वाऽपि यमोऽथ वरुणोऽपि वा। एकाकी विपिने घोरे ध्यानार्पितमना इव।
ब्रूहि मर्त्य यथातत्त्वं ज्ञातुमिच्छामि मानव। एवं पृष्टः पिशाचाभ्यामाह विष्णुरुरुक्रमः। १४९१५
क्षत्रियोऽस्मीति मामाहुर्म्मनुष्याः प्रकृतिस्थिताः। यदुवंशे समुत्पन्नः क्षात्रवृत्तमनुष्ठितः।
लोकानामथ पाताऽस्मि शास्ता दुष्टस्य सर्व्वदा। कैलासं गन्तुकामोऽस्मि द्रष्टुं देवमुमापतिं।
इत्येवं मम वृत्तान्तः कथ्यतां कौ युवामिति। युवामिह समायातौ किमर्थं ब्राह्मणाश्रमं।
एषा हि महती पुण्या नानाविप्रनिषेविता। बदरीयं समाख्याता न क्षुद्रैराश्रिता क्वचित्।
तपस्विभिस्तपोयुक्तैर्जुष्टा सिद्धनिषेविता। श्वगणा नात्र दृश्यन्ते पिशाचा मांसभोजनाः। १४९२०
न हन्तव्या मृगाश्चात्र मृगया नात्र वर्त्तते। न तु क्षुद्रैः प्रवेष्टव्या न कृतघ्नैर्न नास्तिकैः।
अहमस्य तु देशस्य रक्षिता नात्र संशयः। व्यतिक्रमो यदि भवेत्तस्य शास्ताऽस्मि यत्नतः।
कौ भवन्तौ क्व नु युवां कस्येयं महती चमूः। नातः परं प्रवेष्टव्यमत्रयस्तत्र संस्थिताः।
विघ्नस्तत्र प्रवर्त्तेत तपःसु च तपस्विनां। इहैव स्थीयतां तावद्वक्तव्यञ्च ततः सुखं।
अन्यथाऽहं निषेद्धा स्यां बलाद्वाक्यैस्तथैव च। १४९२५

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं पृष्टौ पिशाचौ तु वक्तुमेवोपचक्रतुः। तयोरेको महाघोरः पिशाचो दीर्घबाहुकः।
उवाच वचनं तत्र यथा हृदि समर्पितं।

॥ पिशाच उवाच ॥ श्रूयतामभिधास्यामि समाहितमना भव। नमस्कृत्य जगन्नाथं हरिं कृष्णं जगत्पतिं।
आदिदेवमजं विष्णुं वरेण्यमनघं शुचिं। वक्ष्यामि सकलं यद्वत्तया शृणु यदीच्छसि।